

РЕШЕНИЕ

№ 312

гр. ХАСКОВО, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на едИ.десети октомври през две хиляди двадесет и трета годИ. в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА
Членове: ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ
 ГЕОРГИ К. МИЛКОТЕВ

при участието на секретаря В.И. К.
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ Въззивно гражданско дело № 20235600500554 по описа за 2023 годИ.

Производството е по реда на Глава XX, чл.258 и сл. от ГПК.

Обжалваното решение

С решение №53/18.IV.2023 г. постановено по гражданско дело №671/2022 г. Районен съд-Свиленград отхвърля предявените от „Хортекс България“ ЕООД с ЕИК 205894225, със седалище и адрес на управление: град София, район Подуяне, ***, ул. ***, срещу „Бурденис379“ ООД с ЕИК 126062469, със седалище и адрес на управление: град ***, област Хасково искове с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, за осъждане на „Бурденис379“ ООД да заплати сумата от 1 920 лв. по Фактура с № 314 от 21.04.2021 годИ., сумата от 6 992.32лв. (получена в резултат на частично плащане на сумата от 1 526.28 лв. от общата сума по Фактурата в размер на 8 518.60 лв.) по Фактура с № 531 от 11.08.2021 годИ. и сумата от 1 474.88 лв. по

Фактура с № 669 от 24.09.2021 годИ. и мораторна лихва, дължима върху тези главници в размер съответно на 273.60 лв., 778.87 лв. и 146.26лв.

С решението се осъжда „Бурденис 379" ООД с ЕИК 126062469, със седалище и адрес на управление: град ***, област Хасково да заплати на „Хортекс България" ЕООД с ЕИК 205894225, със седалище и адрес на управление: град София, район Подуяне, *** сумата от 1 350 лв. по Фактура № 336 от 05.05.2021 годИ., сумата от 3 422.92 лв. по Фактура № 556 от 18.08.2021 годИ. и сумата от 1 959.52 лв. по Фактура № 1012 от 31.01.2022 годИ., които главници представляват неизплатени задължения по посочените Фактури с ДДС, както и мораторна лихва за забава върху главниците в размер съответно на 187.13 лв. по Фактура № 336 от 05.05.2021 годИ. за периода от 20.05.2021 годИ. до 30.09.2022 годИ., включително, на 374.62 лв. по Фактура № 556 от 18.08.2021 годИ. за периода от 02.09.2021 годИ. до 30.09.2022 годИ., включително, и на 124.10 лв, по Фактура № 1012 от 31.01.2022 годИ. за периода от 15.02.2022 годИ. до 30.09.2022 годИ., включително.

С решението се осъжда „Хортекс България" ЕООД с ЕИК 205894225, със седалище и адрес на управление: град София, район Подуяне, ***, представлявано от управителя Б.В.В., да заплати на „Бурденис379" ООД с ЕИК 126062469, със седалище и адрес на управление: град ***, област Хасково, представлявано от управителя М.Р.К., сумата от 541.12лв.

Обстоятелства по въззива

„Бурденис379“ООД са останали недоволни от постановеното решение в осъдителната за дружеството му част,тъй-като било неправилно,постановено в нарушение на материалния закон и необосновано.

Съобразно доказателствата по делото се установило,че задължението на дружеството от фактура №556/18.VIII.2021 г. за сумата от 3 422.92 лева било погасено като заплатено по банков път по сметка на ищеца чрез преводи на 09.V.2022 г. за 1000 лева,на 15. V.2022 г. за 1000 лева,на 22. VII.2022 г.-422.92 лв. и 18.VIII.2022 г.-1000 лева.

Същевременно задължението по фактура №1012/31.I.2022 г. за 1959.52 лева било погасено от дружеството,също заплатено по банков път на 22.VII.2022 г. на сумата от 2 000 лева.

„Бурденис379“ ООД посочило кои свои задължения погасява с тези

банкови преводи,които били приети от ищеца.Сделките по същите били надлежно осчетоводени при жалбоподателя.Нямало доказателства а и доводи от страна на ищеца за налични други задължения,извън процесните,на ответника.В тази насока неправилно РС-Свиленград приел,че преведените суми от 3 422.92 лева и 1959.52 лева били прихванати за погасяване на най-старите задължения без по делото да има доказателства в тази насока и без да има въведено такова възражение или фактимеско твърдение от страна на ищеца.Неправилно приел съдът и това,че тези суми не били платени надлежно,поради факта,че в банковите преводи не били посочени фактурите по които се извършва плащането.

Първата инстанция неправилно не отчела също така и че процесните сделки и плащанията по тях били надлежно осчетоводени от ответника по иска.Според чл.182 от ГПК и чл.55 от ТЗ вписванията в счетоводните и търговските книги имали доказателствена сила.

„Хератекс България“ ЕООД/предишно“Хортекс България“ ЕООД/,ЕИК205894225 намира постановеното решение на РС-Свиленград в частта,с която се отхвърлят предявените от дружеството претенции за неправилно,необосновано и незаконосъобразно,като се иска отмяната му и уважаване в пълнота на претенциите.

Отхвърлянето на претенцията по фактура №531/11.VIII.2021 и фактура №669/24.IX.2021 г. било обосновано от съда че ответникът е платило с два броя РКО №1 и №2,подписани от Р.Ф. Последният не бил овластяван в тази насока,а редовността на тези плащания с участието на това лице били направени въз основа на свидетелски показания на служител на ответника.Тези показания били общи,не давали конкретика за плащанията по тези фактури.Обичайната установена практика между двете дружества била дължимите между дружествата суми да се плащат по банков път или при плащане в брой да се издава касов бон.При липсата на банков превод или касов бон,то се налагал извода,че няма осъществени плащания.Още повече,че при ищеца нямало осчетоводени плащания чрез приходни касови ордери,а се осчетоводявали само плащания по банков път или касови бонове.

Посочва се,че РКО се издавал от платеца за излезли от него парични средства,а при заплащане с тях се следвало издаване на приходен документ от насрещната страна-касов бон иливносна бележка. При

неиздаване на въпросните документи по визираните фактури не можело да се приеме, че лицето Р.Ф. е овластен да приема плащания в брой от името на ищеца. Поради неточното плащане от страна на ответника, то същото нямало значение за ищеца. В случая съдът следвало да приложи разпоредбата на чл.301 от ТЗ. Р.Ф. нямал оторизиране на приема плащания от името на ищеца и в тази насока изводите на РС-Свиленград били неправилни. Въпришнете РКО 1 и 2 не били осчетоводени от ищеца. За момент на узнаване от същия в хипотезата на чл.301 от ТЗ следвало да се приеме представянето им с отговора на исковата молба и изричното противопоставяне в първото по делото заседание.

„Бурденис379“ ООД представя отговор на въззивната жалба, като намира същата неоснователна и недоказана. В отхвърлителната част решението на РС-Свиленград било правилно и следвало да се потвърди.

Безспорно се установило по делото лицето Р.Ф. било овластено от страна на ищеца да получава плащания по сделки между двете дружества. В случая това лице получило плащанията по фактура 531/11.VIII.2021 г. за 8 518.60 лева и по фактура №669/24.IX.2021 г. за 1474 лева. Представителите на ответното дружество основно контактували при отношенията си с ищеца именно с Р.Ф.

Заплащането по фактура 314/2021 г. за 1920 лева било също в брой чрез свидетеля Г. на Р.Ф., като бил издаден и касов бон. Управителят на ищцовото дружество Б.В. знаела за това, предвид представената по делото извадка от електронната кореспонденция, в която тя потвърждавала изпращането на касовия бон за ответника. В тази насока било и установено по делото, че представителя на ответника Г.Ж. е приемал стоката, подписвал се в графата за получил и като тази стока му била предавана от Р.Ф. Точно се установило по делото, че всички относими документи по делото фактури и стокови разписки за предал били подписани само от едно и също лице.

В представените и неоспорени от страна на ищеца ордери за получени от Р.Ф. плащания било посочено, че с предадените суми се погасяват, освен спорните по делото задължения и тези по фактура 34312/12.V.2021 г. за 1414.52 лева и по фактура №527/09.VIII.2021 г. за 1680 лв. за които ищецът приел извършеното плащане. За тези фактури нямало данни да са погасени по друг начин от ответника, а и нямало твърдения от ищеца, че не са погасени, с

което последният потвърдил направеното плащане. Поради това и плащането на основание чл.75 ал.І от ЗЗД следвало да се приеме за осъществено.

Правилно първата инстанция приела, че била налице хипотезата на чл.75 ал.ІІ от ЗЗД и приел, че ответникът е погасил задълженията си към ищеца по фактура 531/11.VIII.2021 г. за 8 518.60 лева и по фактура №669/24.IX.2021 г. за 1474 лева чрез плащане на Р.Ф., като представител на ищцовото дружество, който разполагал с печата на дружеството и го използвал.

В съдебно заседание страните поддържат изложените по делото доводи и възражения.

Правни съображения

Предметът на въззивната проверка е очертан от две величини - дължимото служебно произнасяне в рамките на чл.269 от ГПК относно валидността и допустимостта на първоинстанционния акт и изложените пороци във въззивната жалба. Обжалваното решение е валидно и допустимо, като в тази насока няма изложени доводи в представените въззивни жалби на страните. Поради това следва да се извърши преценка по същество на доводите жалбоподателите, касаещи само правилността и обосноваването на съдебното решение на Районен съд - Свиленград.

В рамките на първоинстанционното производство относимите факти към очертания спор са установени по надлежния ред съобразно правилата на закона, като обвързват страните и съда. Изведените доводи във въззивните жалби са неоснователни.

Безспорно е, че между страните е налице действаща obligatorна връзка от договорно естество, която е основата за възникналите процесуални и материално правни правоотношения между тях, в рамките на която ищецът е осъществявал доставки на хранителни стоки на ответника, които последният е следвало да заплаща. Въпросната сделка по продажба е от търговско естество без изискване за форма на сключване, предвид статута на търговци на страните по делото и обхвата на възникналите договорни отношения от търговската им дейност.

Обхвата на предявената претенция касае твърдени неизплатени

доставки в рамките на договорните отношения по конкретно посочени фактури.Първата инстанция подробно е събрала доказателства,които адекватно е анализирала съобразно действителния им правен смисъл и последици при постановяване на решението си.

С решението си РС-Свиленград е осъдил ответното „Бурденис379“ ООД да заплати претендираните суми от 1 350 лв. по Фактура № 336 от 05.05.2021 годИ., сумата от 3 422.92 лв. по Фактура № 556 от 18.08.2021 годИ. и сумата от 1 959.52 лв. по Фактура № 1012 от 31.01.2022 годИ., като е приел,че тези главници представляват неизплатени задължения поради което и присъдил и мораторна лихва за забава върху главниците в размер съответно на 187.13 лв. по Фактура № 336 от 05.05.2021 годИ. за периода от 20.05.2021 годИ. до 30.09.2022 годИ., включително, на 374.62 лв. по Фактура № 556 от 18.08.2021 годИ. за периода от 02.09.2021 годИ. до 30.09.2022 годИ., включително, и на 124.10 лв, по Фактура № 1012 от 31.01.2022 годИ. за периода от 15.02.2022 годИ. до 30.09.2022 годИ., включително.

Така постановения резултат от първата инстанция е правилен.Действително от събраните по делото доказателства се извежда дължимостта на тези суми от страна на ответника. Фактура № 336 от 05.05.2021 годИ., касае доставка на стоки за сумата от 1350 лв.Според „Бурденис379“ ООД отразените в този документ стоки не са обект на закупуване въобще,не са доставяни,поради което и не е възникнало задължение за плащането им.Видно от приетата втора съдебно-графологична експертиза и показанията на свидетеля Г.Ж. се налага извода,че описаните там стоки на посочената стойност се приети от него от доставчика и ищец по делото.Свидетелят посочва изрично в съдебно заседание,че подписа на тази фактура и свързаните с нея разписка за продажба на стоки №2336/05.V.2021 г. и търговски документ №2336/05.V.2021 г. не са негови.Според същия свидетел негови подписи стоят обаче на предявените му други документи в съдебно заседание от 08.ІІІ.2023 г. а именно търговски документи №14/10.ІІ.2021 г.,№15/15.ІІ.2021 г.,№18/17.ІІ.2021 г.,№25/26.ІІ.2021 г. и №26/05.ІІІ.2021 г.Съобразно съдебно-графологичната експертиза обаче подписа срещу получил и на фактура №336/05.V.2021 г.,на разписка за продажба на стоки №2336/05.V.2021 г. и търговски документ №2336/05.V.2021 г. са положени от едно и също лице ,което е положило подписите на другите документи,а това лице категорично е следователно Г.Ж.

Същият очевидно ,видно от доказателствата по делото,действа в отношенията с ищеца като представител на ответника по приемане на стоките и заплащането им.В случая се налага извода,че стоката по тази фактура е доставена надлежно от ищеца и е приета редовно от ответника чрез Ж.,но няма никакви данни за погасяване на възникналото задължение от 1 350 лева.Обстоятелството,че тази фактура не е отразена в счетоводството на ответника е ирелевантно,тъй-като касае редовността на отразяването на стопанската операция,което е различно от обективното ѝ осъществяване,за каквото са налице обсъдените по-горе доказателства.

Неоснователна е тезата на ответника относно погасяването на задълженията по фактури №556/18.VIII.2021 г. и по №1012/31.I.2021 г. по банков път.Съобразно извода на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза тези задължения стоят като непогасени в счетоводството на ищеца.От друга страна следва да се съобразят и представените банкови документи по делото.В нито един от тях няма посочване,че осъществените преводи на суми от „Бурденис379“ ООД към ищеца касаят разплащане на сумите точно по тези два фактури.В тези извлечения се посочва,че преводите касаят общо фактури,а не конкретните две.Следователно не може да се направи ясен извод относно това кои точно задължения се погасяват с въпросните преводи на суми,по кои фактури и на какво основание,и дали въобще касаят процесните две фактури №556/18.VIII.2021 г. и по №1012/31.I.2021 г.В тази връзка не следва да се ценят въобще саморъчно добавените ръкописни отбелязвания в част от представените от ответника копия на банковите документи,тъй-като не ясно тяхното авторство и доколко същите са съгласувани между страните.Още повече,че тези ръкописни добавки не съществуват в другите еднообразни екземпляри по делото,ползвани то вещото лице,а и същите са в полза именно на представилата ги страна.Сходно е като последици и отразяването на тези фактури в отчета на движението на фактурите в ответното дружество.Поради това е ирелевантно дали е осъществено погасяване с въпросните преводи на други задължения или не,илие осъществено прихващане.По същество е извършено общо плащане с въпросните преводи на суми поради липсата на посочена на конкретика,като по никакъв начин не може да се приеме,че тези преводи касаят изобщо фактури №556/18.VIII.2021 г. и по №1012/31.I.2021 г.

Ето защо правилно ответното дружество е осъдено да заплати

сумите,съдържащи се в тези три фактури..

С решението си РС-Свиленград отхвърля предявените от „Хортекс България“ ЕООД с ЕИК 205894225, със седалище и адрес на управление: град София, район Подуяне, ***, срещу „Бурденис379“ ООД с ЕИК 126062469, със седалище и адрес на управление: град ***, област Хасково искове с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД,за осъждане на „Бурденис379“ ООД да заплати сумата от 1 920 лв. по Фактура с № 314 от 21.04.2021 годИ., сумата от 6 992.32лв. (получена в резултат на частично плащане на сумата от 1 526.28 лв. от общата сума по Фактурата в размер на 8 518.60 лв.) по Фактура с № 531 от 11.08.2021 годИ. и сумата от 1 474.88 лв. по Фактура с № 669 от 24.09.2021 годИ. и мораторна лихва, дължима върху тези главници в размер съответно на 273.60 лв., 778.87 лв. и 146.26лв.В тази си част съдебния акт е атакуван от ищеца по делото.Представената жалба се явява неоснователна,а решението правилно и законосъобразно.

Сумата по фактура № 314 от 21.04.2021 годИ. за 1 920 лв. е надлежно платена от ответника по делото.В тази насока еднопосочно сочат доказателствата по делото.Фактурата предвижда погасяване на сумите по нея в брой,което е и осъществено в каквато насока е нарочно издадения от ищеца фискален бон за същата сума.Още повече,че и самият ищец е изпратил на ответника по електронен път въпросните фактура и фискален бон.

Сумата от 6 992.32 лв по фактура с № 531 от 11.08.2021 годИ./издадена общо за 8 518.60 лв. с извършено частично плащане от 1 526.28 лв./ и сумата от 1 474.88 лв. по фактура с № 669 от 24.09.2021 годИ. са надлежно погасени от ответника по делото чрез представените по делото РКО.Тези документи ясно сочат че са платени суми по горните две фактури,подписани са от представители и на двете страни и носят печатите на двете дружества.Сумите са предадени от Г.Ж. от страна на ответника на Р.Ф. ,действащ от името на ищеца.В тази насока са и свидетелските показания на Ж.,които съдът кредитира,тъй-като кореспондират с приетите по делото графологични и счетоводни експертизи.Действително подписите на тези два документа са именно на горните две лица.Двата РКО са осчетоводени на 01.X.2021 с контировка 401/501,като . плащанията по тях са осчетоводено и отразено по партидата на ищеца.

Доказателствата по делото категорично извеждат,че именно Р.Ф.

при осъществяване на доставките на ответното дружество е действал от името на ищеца-същият е предавал въпросните стоки,приемал е плащанията в брой,оформял е необходимите документи,подписвал е същите за доставчика и е разполагал с негов печат,който е полагал на документите.В тази насока е ирелевантно дали същият е бил в трудови правоотношения с ищеца,тъй-като представителството може да се осъществява и по други obligatorни връзки.Следва да се посочи и че от страна на ищеца няма правнозначимо противопоставяне по смисъла на чл.301 от ТЗ,поради което и действията на Ф. надлежно обвързват същия.В тази насока изрично е установено,че при всички свои контакти с ищеца,ответното дружество е действало само чрез Ф. и то за продължителен период от време,същият се е разпореждал в склада на ищеца,сочел е управителката на дружеството като счетоводител пред представителя на ответника. Поради това и ответникът правилно е възприел въз основа на тези недвусмислени обстоятелства,че същия е лице представляващо ищеца и добросъвестно е осъществявал плащанията си именно на него.В тази насока РС-Свиленград излага подробни доводи,които се споделят от настоящия състав.

Районен съд-Свиленград е дал точен отговор на поставените пред него въпроси от предмета на делото,приложил е закона адекватно на установените факти и постановения резултат е точно измерение на действителните субективни права на страните по делото. Изложените от първата инстанция подробни мотиви изцяло се споделят от настоящия въззивен състав,поради което и на основание чл.272 от ГПК препраща към тях,за да не ги повтаря излишно и с други думи в решението си.

Поради изложеното въззивните жалби са неоснователни и следва да се оставят без уважение,а атакуваното с тях решение следва да се потвърди.

Съобразно изхода по делото разноси между старните не се следват,като платените адвокатски хонорари не са прекомерни съобразно защитимите права и сложността на предмета на делото.

Водим от горното и на **основание чл.271 ал.І и чл.280 ал.ІІІ т.1 изр.2 от ГПК**,Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №53/18.IV.2023 г. постановено по гражданско дело №671/2022 г. на Районен съд-Свиленград.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____